

禪

استفاده از سیل تصاویری که در زلزله به راه میافتد

آبان ماه خوبی بود تا اینکه زلزلهای آمد و بخشی از بهترین مردمان کشورمان را به زحمت انداخت، خانههایشان را ویران کرد و عزیزانشان را گرفت و مسیر زندگیشان را در عرض چند ثانیه بهکلی تغییر داد. مدتی از وقوع زلزله کرمانشاه نگذشته بود که عکسها و فیلمهای زیادی از مناطق آسیبدیده در تلگرام و اینستاگرام منتشر شد. منابع این تصاویر بسیار متنوع بودند و همه از افراد عادی و ساکنان آسیبدیده گرفته تا عکاسان و خبرنگاران حرفهای خبرگزاریها، تصاویر را روی کانالها و صفحات میگذاشتند. در کنار عمق فاجعه و سهلانگاریهایی که در تصاویر، توجه هر کارشناس و غیرکارشناسی را به خود جلب میکرد و به فکر میانداخت، یک ویژگی امیدبخش هم دیده میشد، اینکه میتوان از این حجم بیکران تصاویری که لحظه به لحظه از عمق فاجعه ارسال میشوند، بهعنوان یک منبع و مرجع کارشناسی استفاده کرد.

به عنوان مثال، در تصاویر و فیلمهایی که از ساختمانها گرفته شدهاند میتوان به نوع ریزش و نوع مصالح پی برد و حتی جویای علت پایداری نسبی برخی از ساختمانهایی شد که هنوز سر پا بودند. حالا اگر اطلاعات جغرافیایی تصاویر را نیز به این دانستهها اضافه کنیم میتوانیم از همین تصاویر بهظاهر ساده و دردناک، بهعنوان یک مرجع کارشناسی و حتی یک مرجع آموزشی که قابل تدریس در دانشگاه است نیز استفاده کنیم. البته این فقط محدود به ساختمانها نمیشود. تصاویر ترانسهای برق آسیبدیده، زیرساختهای برقرسانی آسیبدیده و حتی نیروگاههای آسیبدیده، همگی هزاران حرف برای کارشناسان این حوزه دارند. اما فقط مهندسان نیستند که از این تصاویر رد و بدل شده در گروهها و کانالهای تلگرامی و صفحات اینترنتی استفاده می کنند. پزشکان، جراحان، پرستاران و کارکنان بیمارستانها در این تصاویر شمار زیادی از مجروحان با انواعی از جراحتها را میبینند که شاید تاکنون نظیر آن را ندیده باشند. آنها میتوانند بهطور تصویری با انواع مصدومیتهایی که در چنین حادثهای ایجاد میشود آشنا شوند. اگر

آنها این تصاویر را حتی وقتی در خانه نشستهاند و در اوقات بیکاری خود هستند، تجزیه و تحلیل کنند و یا با دوستانشان به اشتراک گذارند و درباره نوع رسیدگی و درمان آنها با هم گفتوگو کنند، برای حوادث آینده بسیار آمادهتر خواهند بود . گروههای امداد و نجات هم میتوانند بخشی از اوقات بیکاری خود را به تحلیل عکسها و فیلمهایی از حادثه که در تلگرام یا اینستاگرام میبینند اختصاص دهند، خرابیها را بررسی کنند و با خود بیاندیشند اگر آنها در محل بودند چه استراتژی را برای امدادرسانی برمیگزیدند؟

به نظر من باید این فیلمها را جمعآوری و بهطور منسجم و هدفمندی از آنها بهمنظور کاهش تأثیرات زلزله استفاده کرد . اگرچه لازم است این کار در سطح کلان و دانشگاهی انجام شود اما مردم، از افراد عادی گرفته تا مهندسان و پزشکان و مسئولان نیز باید این تصاویر را در گوشهای از تلفن همراه یا کامپیوتر خود بایگانی کنند و ساعاتی از وقت خود را به تماشا و تحلیل این تصاویر باارزش بگذرانند .

فضاهایی نظیر تلگرام مدتها است جنبههای منفی خود را به ما نشان داده است، اما این قابلیت در دسترس و بسیار فراگیر، افقهای جدیدی نیز پیش روی ما گشوده است . من زلزله مهیب رودبار و منجیل را تجربه کردهام و در آن زمان تنها امکانات ارتباطی رادیو بود و تلویزیون و داستانهایی که شاهدان از فاجعه میگفتند . اگر آن روزها امکاناتی نظیر گوشیهای دوربیندار وجود داشت و اینترنت و تلگرامی در کار بود و ما از آن حادثه فیلم و عکس داشتیم و در این مدت از آنها بهعنوان منابع آموزشی استفاده میکردیم و میدیدیم که ساخت و سازهای اشتباه، عدم آموزش کافی برای مدیریت بحران و عدم آمادگی برای زلزله چه عزیزانی را از ما گرفته است، شاید حتی در بم هم هیچکس عزادار نمیشد، یا در ورزقان یا در کرمانشاه . حالا که این امکان هست، باید لابهلای روزمرگیهایمان، به فکر زلزله بعدی باشیم که قطعاً خیلی هم دور نیست.

همین حالا که این مطلب را مینویسم، نقشههای لرزهنگاری نشان میدهند که ایران و اطرافش بهطور قابل توجهی میلرزد و سایه زلزله در اطراف ما پهن است .

نویسنده :
مهدی صنعتجو
دسته بندی:
دیدگاه و یادداشت
تاریخ انتشار :
23:43 - 02/11/1396
برچسب:
زلزله

نشانی
: https://www.shabakeh-mag.com/opinion/11348/%D8%A7%D8%B3%D8%AA%D9%81%D8%A7%D8%AF%D9%87-%D8%A7%D8%B2-%D8%B3%DB%8C%D9%84-%D8%AA%D8%B5%D8%A7%D9%88%DB%8C%D8%B1%DB%8C-%DA%A9%D9%87-%D8%AF%D8%B1-%D8%B2%D9%84%D8%B2%D9%84%D9%87-%D8%A8%D9%87-%D8%B1%D8%A7%D9%87-%D9%85%DB%8C%E2%80%8C%D8%A7%D9%81%D8%AA%D8%AF